

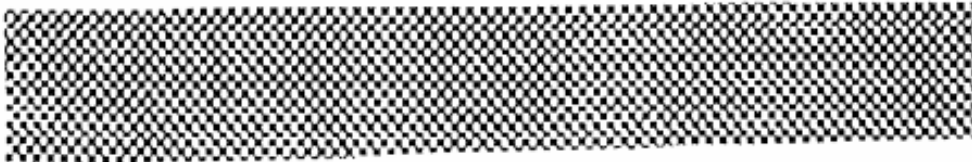
14.4.61, יום ו'

בבוקר ישיבת שטה. דגו על חלוקת עבודה במטה.

- באחת עשרה נמסרתי עם פיינברג ועם גולדה. דיברתי על סביבה עם ק.

פיינברג יחזור ביום א' יפגש מקודם עם הרמן וישוחח עם ק. ויודיע לנו. אכרנו

כי רצוי שהמגישה התקיים - אם התקיים - לפני 15 במאי.

- בערב הגעתי בשבע לביה ברל. נקבעה שיחה יזרה עם סטודנטים. יזרה אחר

לבוא והגיע רק בשמונה, לצערי לא יכלתי לשמוע אותו עד הסוף כי בהסע הזמנתי

לביתי את סמורן, והייתי מוכרח לעזוב בשמונה וחצי. יזרה דיבר נגד "כבר הגענו".

הצטרפתי שלא יכלתי לשמוע כל דבריו.

- השיחה עם סמורן לא היה לה ערך רב.

15.4.61

בבוקר יצאתי שוב לביה-ברל - השעם חוטל עלי לפתוח בשיחה. דברתי קצרות

על ערכי המנועה ואמרתי להם כי בעיקר אני רוצה לשמוע אותם. השיחה נמשכה עד

אחה וחצי - בשהים עניחי על הסענות. חשובתי נמסכה כשעחיים. הדברים נרשמו

סטינוגרפיה. תוך כדי השיחה קיבלתי מחקא מיצחק שיבנאלי נמטר אחמול. הודעתי

על כך והשיחה נפסקה לרבע שעה. עקביה ואנכי הספדנו קצרות אה יבנאלי.

אחרי ארבע חזרתי הביחה, ובגלל האבל לא נספתי לבר מצוה של אלכווגי הצעיר

בחיפה כאשר הבטחתי.

16.4.61, יום א'

ישיבת המהשלה נדחתה לפי בקשתי למחרת לרגל הלוויית יבנאלי.

בחשע בבוקר הגעתי לביח הוועד הפועל שסמ הועמד ארונו של יבנאלי.

נהאסף קהל רב, ובחוכו ותיקי החנועה. הטכידו קצרות: בקר בשם ההסחדרות,

אנכי ויצחק טבנקין. הלווייה פנתה אז לכנרת - מקום קבורהו.

לאט לאט נעלמים ותיקי החנועה וכחולליה. נפגשתי עם יבנאלי חחילה

ביבנאל כשעכדתי בסג'רה. זה היה כחמש שנים לפני מסעו להיכין (1912). נמגשנו

שוב בגודדים בחל אל כביר. הגיע לידי הקובץ "בעבודה" שבו היה סאכרו של

ברל "לקראת הימים הבאים". ראינו שדעוהינו דומות מיד והלכתי ליבנאלי ואמרת

לו לפה לא נחאחד.